

Veronika Žočková

Mé jméno je Veronika Žočková a narodila jsem se v Karlových Varech do rodiny muzikantů a učitelů hudby. Pro nikoho tedy nebylo překvapením, že sotva, co jsem dorostla natolik, abych dosáhla na klaviaturu, začala jsem si podle sluchu přehrávat oblíbené lidovky či melodie z pohádek. Vzhledem k tomu, že má maminka je učitelkou klavíru, nemohla se na moje po klaviatuře nahodile poskakující prstíky dívat. Přihlásila mě tedy v pěti letech na ZUŠku, kam jsem začala chodit do hodin klavíru.

Po zhruba roce se ke klavíru přidaly ještě hodiny zobcové flétny a u obou nástrojů jsem vydržela mnoho let. V oboru klavír jsem absolvovala celý jeden cyklus a do hodin flétny jsem přestala chodit ve dvanácti letech. Dle slov příbuzných jsem totiž prý měla mít ideální stavbu rtů pro hru na klarinet. A tak jsem se rozhodla tento, pro mě dosud neznámý, hudební nástroj vyzkoušet. Nejprve jsem z něj měla smíšené pocity, ale poměrně rychle jsem si k němu našla cestu. Následovaly různé soutěže a nakonec přijímačky na Pražskou konzervatoř, kam jsem byla úspěšně přijata a studuji tam v postgraduálním studiu dodnes. Mou největší vášní je orchestrální hra. Jsem tedy členkou několika orchestrů i komorních uskupení.

V učitelství je mým největším cílem dětem předávat svou radost a nadšení z hudby a motivovat je, aby hudbu nebraly jako mechanické klapání prsty či jako čas trávený cvičením, ale jako dokonalý dorozumivací prostředek, k němuž není třeba slov...

